

al partidului PENTRU PATRIE

Nr. 29-30, NOIEMBRIE-DECEMBRIE 1997; 8 PAG.

ULTIMATUM

Opinia publică este adesea lipsită de o sensibilitate normală, față de anumite lucruri și fapte ce ies din comun sau sunt de-a dreptul criminale.

Bunul simț, educația și cultura ne obligă să respectăm instituțiile sacre, cum ar fi familia, școala, biserica și armata țării, la care se adaugă și cinstirea mormintelor străbunilor noștri, a tuturor cimitirelor lor, fără drept de profanare, indiferent cărei națiuni sau confesiuni le-ar aparține.

Comunismul, de tip asiatic-bolșevic a îndobitocit și abrutizat pe om în zonele unde s-a experimentat și l-a adus pe cele mai jos trepte, l-a dus la nebunie, prin metode, transformând lumea în abatoare de casificare.

Minți bolnave au inventat, în anii '50, reeducările, prin teroare, ca să-l ducă pe om la disperare.

Drept dovezi: metodele de anchetă ale Securității - ridicarea la rang de exemplu - a reeducării din penitenciare sau a muncii forțate din coloniile de muncă.

La acestea, dacă mai adăugăm șoapta, de la om la om, pentru dezechilibrare și pentru a fi desființată încrederea unora în alții, avem un arsenal complet. Acestea au favorizat distrugerea iubirii dintre oameni, ca principiu social statornic, a distrus unitatea națională ce i-a legat pe oameni, de veacuri, în familii sau națiuni. Abia acum ne dăm seama de dimensiunea a ceea ce a fost "dictatura proletariatului".

Comunismul, odată ajuns la putere a dat naștere la monstruoziități de nedescris și prin aceea că, sistemul, a generat dictatura unuia singur, indiferent din ce regn animal ar fi provenit respectivul, indife-

rent din ce tip de propagandist ar fi fost recrutat. Acesta va domina prin frică pe supușii săi.

Este cel mai grav dispreț față de ființa umană.

Actualmente ne miră comportarea celor ajunși la putere după "revoluția română" din 1989. Și aceștia dau dovadă de insensibilitate și lipsă de justiție față de toți ce-i ce le-au fost prieteni. După șapte ani s-au obișnuit cu "domnule" sau "exceleță"...

Numai în zonele cele mai înapoiate se ucid șefi de state între ei și se profanează mormintele înaltașilor.

Editorial

Un caz ieșit din comun îl reprezintă Mausoleul de la Casa Verde și cele 16 trupuri sfărțecate și otrăvite de mișei. O asemenea comportare față de soarta unor morminte, împrăștiate sub caldarâmul *Bucureștilor Noi*, nu era posibilă decât numai în țara unor "umaniști", rezultați din dialectica materialistă și din indiferența occidentalilor masonizați.

Este mai mult decât criminal, să accepți, ca bună, dinamitarea Mausoleului și împrăștierea osemintelor sub caldarâmul străzilor.

Acolo, era Corneliu Codreanu, cel care a oprit invazia bolșevică peste țară cu încă 25 ani, Moța Ionel, feciorul protopopului de la Orăștie, mort, împreună cu Vasile Marin în Spania, în 1937. Moța Ionel este cel mai curat exemplu de sacrificare, prin jertfa lui voluntară și conștientă în slujba lui Iisus. El testamentează, prin Nae Ionescu: "nu pot suporta să se

tragă cu mitraliera în obrazul lui Iisus", în bisericile spaniole. Iar mai departe, spre uimirea lumii, la 37 de ani, cu soție și doi copii, afirmă că: "așa am înțeles sensul vieții mele, am iubit pe Hristos și mă duc voios la moarte pentru El".

Domnilor, liberi cugetători sau atei, trăitori în minciună, vă putem prezenta o afirmație, de esență creștină, neînțeleasă pentru voi, și spusă tot de Moța: "avem la dispoziție cea mai formidabilă dinamită și cel mai irezistibil instrument de luptă, propria noastră cenușă".

Iată, poate, esența creștinismului propovăduită de Mântuitorul Iisus.

Cum este posibil să moșteniți pe precursorii dumneavoastră bolșevici, care au comis monstruoziități inimaginabile, și să nu căutați să reparați, cât de cât, relele pe care aceștia le-au făcut spre a vă salva "cinstea" intrării în democrație?

Dispuneți de tot aparatul informativ al fostei Securități și se cere ca să scoateți la iveală osemintele celor 16 spre a fi reînchinate la Casa Verde, care este reședința altora decât a voastră.

În cel mai scurt timp, cerem să se execute spălarea acestei rușini cu care s-au profanat și murdărit până și mormintele din locul lor. Fapta voastră nu numai că este o monstruoziitate, dar ea este și o sadică iluzie să-și închipuie cineva, că, acoperirea cu pământ sau beton, ar putea stinge definitiv valoarea celor uciși. Vă comportați asemenea acelora care au pus piatră și pază la Mormântul Mântuitorului, ca să nu învie.

Alexandru BĂNCESCU

TRIBUNA TINERETULUI

BUCURIILE DRAGOSTEI

Motto: "Dragostea nu-i decât un punct luminos, dar cu toate acestea ea pare să stăpânească timpurile (Benjamin CONSTANT)."

De-aș putea toate limbile lumii să știu, ale îngerilor, ale cerului de dincolo de Soare, fără Dragoste aș trăi în pustiu... Aș fi asemenea unei găze necuvântătoare...

De-aș fi în stare viitorul să invoc, de-aș cunoaște știința, tainele să le zic, de-aș muta, prin credință, Ți munții din loc; fără Dragoste aș fi un nimic.

Întreaga-mi avere săracilor de-aș împărți, în mistuitoare flacăra trupul de-aș arunca; fără dragoste inima mea de va fi, sufletul sfărțecat s-ar afla.

Dragostea totul rabdă, e binevoitoare, gelozia-i lipsește, invidie nu are; nu-nțelege mândria, lauda amăgitoare, urăște necuviința, adoră viața ca pe-o floare.

La sine nu gândește, orice s-ar întâmpla, oribila mânie pe Ea n-o stăpânește; înjositorul rău Ea îl disprețuiește; n-o-ncântă nedreptatea făcută altuia... Doar adevărul etern pe Ea o-nveșelește.
.....
Soarele, înroșind, se va stinge în zare, stelele vor pieri cuprinzând neiființa; planetele înghețate vor fi pustii și-amare, perpetua mișcare va sfârși existența
.....
Dragostea străluci-va atotbiruitoare!

(Versuri inspirate de Sfânta Scriptură)

1 octombrie 1997

Eugen BĂLAȘA

COMUNICAT

RESPECTUL FAȚĂ DE LIMBA
OFICIALĂ A STATULUI

Partidul "PENTRU PATRIE" acordă atenția cuvenită cetățenilor români de altă naționalitate sprijinind dreptul legitim al acestora de a-și conserva caracterul etnic, păstrându-și limba, dezvoltându-și cultura și folclorul. Este însă imperios necesar ca toți cetățenii să respecte suveranitatea și integritatea statului român, în care trăiesc, aducându-și aportul la propășirea economică și socială a întregii societăți românești.

Partidul "PENTRU PATRIE" consideră că unele modificări aduse la Legea Administrației publice locale sunt inadmisibile.

Toponimia (denumirile județelor și localităților, ale rețelei hidrografice, geografice, etc.) trebuie să fie unică. Nu se pot accepta nomenclatoare ale localităților, atlase, cărți de telefoane, mersuri ale trenurilor, etc. editate multilingv.

Se propun următoarele variante:

a). Considerând că alterări ale unor denumiri au apărut după 1937, când sistemul democratic a fost abolit, este posibilă revenirea la denumirile oficiale din acel an;

b). Academia Română ar putea fi forul cel mai autorizat de face propuneri de modificare a unor astfel de denumiri, dacă acestea sunt necesare.

Actele de stare civilă, buletinele de identitate ca și toate actele administrative se vor redacta numai în limba oficială a statului - limba română - cu respectarea denumirilor oficiale.

Considerăm necesară revenirea la funcționarea comisiei județene de denumiri cu atribuțiile pe care le avea înainte de modificarea Legii nr. 69/1991 prin ordonanța de urgență a Guvernului.

Nu trebuie să existe îngrădiri privind utilizarea inscripțiilor multilingve sau chiar numai a limbii etniei căreia i se adresează în domeniul activității culturale sau comerciale.

Partidul "PENTRU PATRIE" propune Guvernului României adoptarea unor reglementări prin care să se simplifice, în condițiile legii, procedura de modificare, la cerere, a numelui și prenumelui cetățenilor care au fost alterate din considerente conjuncturale.

30 august 1997

CONSILIUL POLITIC AL PARTIDULUI
"PENTRU PATRIE",
dr. ing. Constantin IULIAN

INFORMARE

aducem un candidat al
nostru, propunerea
o facă țărăniști.

(I) •Sâmbătă, 4 octombrie 1997 a avut loc la București întrunirea Consiliului Director al Partidului "Pentru Patrie".

•Au participat reprezentanți din 12 filiale. Ședința a fost condusă de dl. CORNELIU MARCU, membru al Consiliului Politic.

•Deschiderea ședinței s-a făcut cu o rugăciune urmată de un moment de reculegere în memoria luptătorilor din REZISTENȚA NAȚIONALĂ ANTICOMUNISTĂ decedați în ultima lună : CONSTANTIN VOICESCU, GHEORGHE BENCU, GAVRILĂ ZOB, ION STĂNILĂ.

•A urmat o informare în legătură cu ultimele evenimente mai importante care se impun a fi aduse la cunoștința reprezentanților filialelor și prin ei tuturor membrilor din țară.

•Domnul SEPTIMIU RÂMBOIU a expus în câteva minute modul în care s-au desfășurat manifestările de la Gherla și Aiud, iar domnul Corneliu Marcu a amintit de cea de la Tecuci.

•O importanță deosebită s-a acordat frământărilor din AFDPR. Președintele partidului a expus principalele probleme ce au stat în atenția Consiliului Politic, precum și soluțiile care s-au propus pentru rezolvarea acestora.

Rezumând, acestea au fost :

-intenția foștilor deținuți politici de a se desolidariza de Dumitrescu Constantin (zis Ticu) care este considerat impostor fiind dovedit colaborationist al regimului comunist din România;

-oportunitatea organizării unui Congres Extraordinar AFDPR la București;

-dorința Partidului "Pentru Patrie" de a se implica sau nu în frământările din AFDPR, știut fiind că mulți membri ai acestui partid sunt și foști deținuți politici.

În esență, Consiliul Politic al Partidului "Pentru Patrie" a considerat că trebuie să se implice și a propus :

-desolidarizarea de actualul Președinte AFDPR, denunțarea și condamnarea publică a abuzurilor săvârșite de acesta ;

-ținerea, conform vechiului statut, necontestat în justiție, a unui Congres Extraordinar la București;

•Partidul "Pentru Patrie" să nu vină cu un candidat propriu, ci să se alinieze propunerii oficiale a P.N.T.-CD care va fi rugat să scoată în fața foștilor deținuți politici din România o persoană de onoare, o persoană credibilă.

•La următorul punct de pe ordinea de zi s-au aflat problemele de organizare.

Dl. Septimiu Râmboiu a susținut, pe bază de argumente, necesitatea ținerii Congresului Partidului "Pentru Patrie" în anul acesta. Principalul argument a fost: nevoia de a ieși din expectativă și de a deveni activi în viața politică a țării.

Dl. Corneliu Suliman, Secretarul General, a primit apoi raportul filialelor prezente la adunare. Au fost expuse totodată și unele opinii din teritoriu. Menționăm în continuare pe cele ce au atras atenția în mod deosebit.

Reprezentantul județului Alba, dl. Ion Gavrilă Ogoranu a fost de părere că în cazul în care nu se poate ține un Congres al Partidului "Pentru Patrie" să se țină măcar o Conferință Națională în luna Noiembrie. Domnia sa a mai precizat că ziarele locale au inserat ultimul comunicat al nostru și au semnalat prezența Partidului "Pentru Patrie" la manifestarea de la Aiud. La Congresul AFDPR e bine să se participe fără să

•Reprezentantul Filialei Bacău, dl. Velescu P. după prezentarea raportului, făcând cunoscută comemorarea ce a avut loc la Moreni pentru cei uciși în lupta de REZISTENȚĂ a arătat că agenții SRI au exercitat presiuni asupra preoților ce au oficiat slujba religioasă în sensul de a nu se permite intonarea imnului "Plânge printre ramuri luna" (Este prima imixtiune de acest fel semnalată în țară). Tot delegatul de la Bacău a mai precizat că filiala are mulți tineri și că în ziua de 20 octombrie a.c. va ține Adunare Generală.

•Reprezentantul Filialei Cluj, dl. Septimiu Râmboiu a subliniat că mulți membri din teritoriu sunt decepționați de lipsa de manifestare a Partidului "Pentru Patrie" la nivel de țară. Ar fi bine ca acel comunicat referitor la respectul față de limba română să fie înaintat oficial și Parlamentului. În legătură cu viitorul Congres AFDPR, domnul Râmboiu a insistat să se respecte cu strictețe Statutul și legile în vigoare împiedicându-se abuzuri de tipul celor de la Congresul de la Iași sau de la Consiliul Director de la Tg. Jiu, când au avut acces în sală doar delegați acceptați de Dumitrescu Constantin, persoană contestată în unele filiale.

•Reprezentantul Filialei Dâmbovița, domnul Ioan Mitrea, cu ocazia prezentării raportului, a adus la cunoștința celor prezenți că pentru Monumentul de la Moreni locul a fost fixat în Centrul localității și au fost adunate toate materialele necesare începerii construcției.

•Dl. Mitrea a mai anunțat că întrunirile și manifestările culturale din județul Dâmbovița au început să fie urmărite și uneori chiar "cenzurate" de autorități.

•Reprezentantul Filialei Mureș, domnul Ioan Luca, s-a arătat de acord cu o Conferință Națională a Partidului "Pentru Patrie" și a sugerat ideea ca măcar trimestrial, dacă nu se poate lunar, filialele să trimită delegați la Centru. Nu s-a reușit stabilirea legăturii cu Sighișoara și din acest motiv nu au fost înaintate listele cu propuneri pentru membrii definitiv.

•Reprezentantul județului Neamț, domnul Ștefan Ciocan, a propus ca la Congresul Partidului "Pentru Patrie", din fiecare filială, să participe cel puțin 2 persoane, să se multiplice "Chemarea către Țară", iar pentru ieșirea în public să se ceară drept de antenă, deoarece lumea vrea să ne audă și să ne cunoască, dar într-un asemenea caz să avem grijă de a nu fi confundați cu Partidul România Mare.

•Reprezentantul județului Timiș, domnul Simion Giurgea a fost de acord cu răspândirea "Chemării către Țară" și a propus ca ținerea Congresului Partidului "Pentru Patrie" să aibă loc pe 8 noiembrie anul acesta. Domnia sa a fost de părere că pentru a putea combate anumite neadevăruri, debitate de diverși oameni politici, din țară și din afara țării, este absolut necesar să ne declarăm identitatea.

•Reprezentantul Filialei Suceava, domnul Virgil Totoescu, a subliniat și domnia sa problemele majore care frământă lumea noastră precizând că nu e nevoie să se aștepte un Congres. Expunerea publică se poate face și în alt cadru.

(Continuare în pag. 6)

CONSILIUL POLITIC AL PARTIDULUI
"PENTRU PATRIE",
dr. ing. Constantin IULIAN

PARTIDUL LEGIONARILOR "TOTUL PENTRU TARĂ"

La 20 decembrie (anul acesta) oamenii politici din România de azi vor sărbători împlinirea a șase decenii de la desfășurarea ultimelor alegeri electorale din perioada interbelică: alegerile Guvernului liberal condus de Gheorghe Tătărescu.

După trei dizolvări samavolnice (ultima din anul 1933 a nefericitului I.G. Duca, soldată cu primii martiri legionari și cu atentatul din gara Sinaia), legionarii, prin Partidul (electoral) "Totul pentru Țară", s-au prezentat, în campania electorală, încheind un pact de neagresiune cu Iuliu Maniu (P.N.Ț.), cu Gheorghe Brătianu (P.N.L.), cu Constantin Argetoianu (Partidul Agrar) și (în versiunea lui Corneliu Coposu) cu Partidul evreiesc din România a doctorului W.Filderman.

Aceasta ca să ne dăm seama și să judecăm mai corect antisemismul legionar...

În opinia legionarilor aceste alegeri au fost destul de libere, într-o atmosferă mai democratică și cu incidente nesemnificative. Nu același lucru îl vor gândi Constantin Argetoianu. Iată ce scrie acest "carolingian" în nota din *Memorii*, la data de 23 decembrie 1937: "... s-a furat ca în codru. S-au oprit sate întregi să voteze. S-a bătut, s-a sechestrat și s-a omorât..."

Din comunicatul Comisiei Centrale Electorale rezultă că Guvernul a obținut 1.103.853 de voturi (35,92%, cu 152 de deputați în Parlament). Partidul Național Țărănesc : 628.612 voturi (20,40%, cu 86 de deputați), Partidul Totul pentru Țară (Garda de Fier) : 478.378 (15,58%, cu 66 deputați). De la 3 deputați în Cameră la 66 era un salt fenomenal. Știm aceasta pentru că, în 1932, la alegerile efectuate de Al. Vaida Voevod, *Mișcarea Legionară* (interzisă) s-a prezentat la alegeri sub

forma "*Gruparea Corneliu Zelea Codreanu*", obține peste șaptezeci de mii de voturi cu 5 deputați în Parlamentul țării.

Acest fapt îl va face pe N. Iorga (vezi "*Memorii*", volumul VII, p.437), ca, adresându-se fostului rege, Carol, să spună că "supt viața de partidă simt, ca un tropot de cai, mișcarea spre dreapta. Trebuie să se țină seama de dânsa. Firește că Zelea Codreanu e un prost. Dar ai lui vor sări în Cameră de la 5 la 25..."

Din nefericire, pentru savant, în Cameră, legionarii vor sări de la 5 la 66 locuri.

Și aceasta îi va pune în panică pe toți cei care "colcăiau la picioarele tronului carlist..."

Rezultatul arăta clar că guvernul Guță Tătărescu, deși asociat în cartel electoral cu Partidul liliputan al lui Iorga, cu *Frontul Românesc*, condus de Vaida-Voevod, și, sprijinit de partidul nazist al germanilor din România, nu obținuse cele 40% procente, care i-ar fi asigurat așa-zisa "primă majoritară" și posibilitatea de a alcătui o majoritate în Parlament.

Despre "tripotările voturilor de la Interne", Constantin Argetoianu vorbește în *Memoriile* sale mai pe larg. La 21 decembrie el scrie textual : "Azi dimineață la 6 am fost deșteptat de telefon. Un prieten de la Ministerul de Interne mi-a dat următoarele informații asupra rezultatelor alegerilor sosite până la acea oră : Guvernul 32,96%, *Garda de Fier* 22%, național-țărăniștii 18%. După zece minute telefonul meu a încetat din... viață. La orele 9.30 am trimis pe Copăceanu la Interne după informații. Copăceanu s-a înapoiat cu vestea că orice comunicare din partea Ministerului a fost suprimată (...) Era vădit că guvernul nu obținuse cele 40% urmărite și că trebuie câteva, ceasuri să aranjeze lucrurile."

Pentru Argetoianu "organizarea lucrurilor" era egal cu punerea la cale a tot ce omeneste a fost posibil pentru completarea numărului de voturi.

În ziua următoare, la 22 decembrie, memorialistul va nota : "Din câte se știe până acum cele mai multe voturi, după Guvern, le are *Garda de Fier*, apoi foarte aproape național-țărăniștii..."

Și, ca să fie mai explicit "memorialistul" nostru scria, la 23 decembrie (deci a treia zi du-

pă ziua alegerilor), următoarele : "La Palat și în lagărul guvernamental domnește

panica și deznădejdea. Guță (Tătărescu) a fost primit în audiență marți dimineața la orele 6 și a pus pe suveran în cunoștință cu întinderea dezastrelor [...] După câte se știe astăzi situația poate fi conturată în modul următor :

1. Nici un partid nu are majoritatea în cameră

2. Nici o combinație posibilă de partide nu poate da o majoritate [...]

3. Alegeri noi sunt excluse, căci ar da majoritate *Gărzii de Fier*, ieșită moralmente victorioasă și cu avânt din alegerile săvârșite [...]

Și, mai departe, Argetoianu susține, într-o nouă discuție cu regele, că "această înfrângere ar fi fost consecința lipsei de concurs din partea Jandarmeriei, a armatei, a magistraților și a multor funcționari contaminați de gardism..."

El spunea regelui : "*Garda de Fier* a pătruns adânc în armată și situația e alarmantă..."

Aproape 9 ani mai târziu, la procesul "*Marii trădări naționale*", din mai, 1946, Eugen Cristescu, șeful S.S.I.-ului antonescian, va dezvălui o "operație secretă", la care el, ca șef în Siguranța Statului, a luat parte, la o operație organizată de Guvernul Tătărescu spre a-și asigura reușita în alegerile din

1937. S-a destăinuit că prin Ministerul de Interne (titularul Internelor era Richard Franașovici, omul cel mai de încredere al lui Carol II) s-a organizat operația de "măsluire a voturilor", furându-se de la legionari peste 300.000 de voturi cu intenția ca Guvernul să întrunească procentul "primei majoritare".

Iată și ce a spus la acest proces autorul furtului de voturi, Eugen Cristescu :

"Se știe că legionarii au obținut atunci (în alegerile parlamentare din 1937 n.n.) 800.000 de voturi. Noi, cei de la Siguranța Generală, știam foarte bine, aveam o statistică exactă a capilor Mișcării și a tuturor membrilor mișcării. Făcusem o serie de cercetări discrete..."

Mai târziu, în închisorile comuniste, fostul șef al S.S.I.-ului va explica unor colegi de celulă cum a procedat în furtul de voturi, de la legionari, va explica acea "serie de cercetări discrete..."

Consecința : cu toate că atunci șeful organelor de regresiune era "Irodul neamului", Gavrilă Marinescu, cel mai înverșunat dușman al Legiunii, cu toate că (în opinia lui Franașovici) regele Carol "angajase doi artiști de la o Intelligence-Service" din Londra, ca și consilieri tehnici pentru reformarea polițiștilor și a serviciilor dependente (citad din *Magazin istoric*, ianuarie 1968), *Mișcarea legionară* a reușit o victorie electorală de mare amploare în politica României acelor ani.

La 28 decembrie 1937 Cabinetul Tătărescu și-a prezentat demisia.

Și de aici începe comedia celor 44 de zile de guvernare gogo-cuziste și apoi marea tragedie a legionarilor.

V. Blănaru-FLAMURĂ

Opinii

Marius CLEMENT

GÂNDURILE LUI ICSULESCU

(urmăre din pag. 4)

- Dl. Valerian Stan a fost demis din funcția de Secretar de Stat, șef al Departamentului de Control al Guvernului. Dl. Valeriu Stan a fost demis pentru că și-a luat în serios rolul și a început să-i identifice pe cei care confundau țara cu propria moșie. Iată, câteva puncte pentru care dl. Valerian Stan a devenit indezirabil:

- acuză pe unii lideri din PD și PDSR, că au obținut ilegal locuințe din fondul de stat (achizițiile au fost făcute în baza unei legi fabricate de perechea "originală" Iliescu-Roman);

- a respins acuzele Parchetului General că nu poate începe urmărirea penală a celor patru profitori, inclusiv dl. Petre Roman;

- Departamentul de Control al Guvernului avea în curs de cercetare și alte afaceri dubioase: verificări la societatea Petromin, distribuirea de teren unor funcționari publici și demnitari, nereguli la Televiziunea Română, nereguli la Spitalul Militar Central, deturnarea de către Ministerul de Interne a unor bani colectați pentru sinistrali etc.

Dl. Valerian Stan a fost deasemenea curios să afle cum au înflorit peste noapte miliardarii. Pentru aceasta a cerut verificări privind acumularea, de avere de către funcționarii publici, din județe, nerespectarea declarațiilor de avere ale foștilor demnitari, verificarea privind folosirea ilegală a unor fonduri în campania electorală, sume care au afectat bugetul statului. Aceste lucruri au înspăimântat pe cei din PD care au declarat că retrag sprijinul d-lui Ciiorbea, în Parlament, dacă nu-l elimină pe șeful de la DCG. Acest șantaj, și nu ne miră pentru că știm bine cum s-a ajuns la acest concubinaj nefericit, l-a obligat pe premier să sacrifice un om cinstit de dragul menținerii coaliției;

- Este clar că stânga încearcă să se regrepeze, să devină o forță, în cadrul unui eșcher politic în care dreapta este absentă. E neîndoișor că ea, dreapta, va trebui să spele, să se curețe de noroiul și

invecțivele nedrepte cu care a fost, pe nedrept, împoșcată de mai bine de 60 de ani în timpul celor trei dictaturi. Adevărul va trebui să iasă la lumină. Tinerii de azi, neafecțați de molima roșie, urmează să discearnă și să aleagă între bine și rău, între o spiritualitate înălțătoare și materialismul grotesc. Au la dispoziție experiența altor generații care însă au plătit cu sânge, atunci, această alegere.

- Toată lumea este de acord că accesul la dosarele Securității este necesar. Eu nu știu de ce se face atâta teatură. Am impresia că nu ideea, în sine, se discută și se rediscută, ci scopul pentru care inițiatorul a lansat problema. Răsfoind proiectul de lege se constată că, de fapt, majoritatea articolelor se referă la partea organizatorică, la modul în care se va crea o rețea în toată țara, deși sunt instituții abilitate care pot suplini scopurile ei. Din punct de vedere economic se vor produce cheltuieli inutile care nu fac altceva decât să dea inițiatorului sau celui care va conduce această rețea posibilitatea de a manipula informațiile. Ceea ce este regretabil este faptul că nu se urmărește deconspirarea cadrelor Securității, adică a opresorilor care, prin teroare sau șantaj, au determinat această categorie, pe "Informatori", adică pe opresați. Dacă această acțiune se referă la oamenii politici de astăzi, punctul 8 de la Timișoara ar fi fost mai potrivit pentru că, punctul 8 de la Timișoara, cuprinde și pe cei care au deținut funcții în PCR dar nu au fost informatori. Curățenia ar fi mai radicală și nu s-ar putea insinua că inițiatorul ar urmări să facă valuri pentru a se menține în atenția publică. Punctul 8 de la Timișoara ne-ar fi scăpat în felul acesta, de toți ilieștii, severinii, băseștii, meșcanii etc., și societatea politică românească ar fi rămas mult mai curată, lipsită de toți cei ce au jucat în "hora târfei roșii". Dar, Icsulescu, are impresia că inițiatorul proiectului de lege vrea să plătească niște polițe. El deține, ca și Măgureanu, multe informații acumulate în timp și, poate, chiar de la acesta.

Călăi și victime

După strădanii de milenii, cultura omenirii a creat, printre altele, și știința moralei, știința dreptului, a creat căi de îndrumare spre o mai armonioasă așezare a comunităților omenești.

Este îndeobște cunoscut că dreptul conține un minimum de principii morale fără de care se consideră că o societate umană nu poate dăinui, reguli pe care statul de drept le pune la temelia sa și a căror încălcare este pedepsită de lege.

Legea pretinde fiecărui cetățean ca în orice împrejurare să se comporte eroic.

În lumina celor spuse să ne oprim asupra trecutului apropiat și asupra actualității. Multă lume este de părere că în țara noastră s-a produs un dezastru moral și economic. Aceasta a fost posibil prin abaterea de la principiile morale, de drept și economice. Mulți analiști caută să stabilească vinovățiile, vinovații și măsurile de îndreptare a lucrurilor. Se propune, de către unii, să fie făcut cunoscut conținutul dosarelor întocmite de fosta Securitate unor cetățeni ai României pentru ca să se afle cine a fost turnător și cine nu. La tema aceasta trebuie amintite unele scenarii, constatări și multe semne de întrebare.

Vom începe cu o întrebare pe care am auzit-o cândva la radio. Un fost deținut politic, scăpat din închisorile Cubei comuniste, fugit în Statele Unite ale Americii, a fost întrebat dacă în timpul detenției i s-a aplicat un tratament uman corespunzător. Răspunsul a fost: nu poate să spună că tratamentul a fost uman, acela care a fost silit ... și spunea ceva despre urină și fecale... Mi-am amintit că asemenea fapte s-au petrecut și în închisorile comuniste din România și poate, peste tot unde comunismul a fost înstăpânit.

La Pitești, în închisoare, victima era silită să se "demaște" că a fost bandit, tatăl lui tâlhar, iar mama curvă, să meargă în patru labe, și altele ....

Au trecut ani de atunci. Dacă au fost victime trebuie să fi fost și călăi.

Apar astăzi un soi de "justițieri" care tună și fulgeră împotriva călăilor, dar lovesc în mod meșteșugit victimele, încât aceasta mă face să-mi aduc aminte că la fel se comportau, când eram în temniță, acei turnători nedeconspirați, care atunci când erau introduși printre ceilalți deținuți, tunau și fulgerau împotriva călăilor...

Îmi închipui că, oculta comunistă, nu stă cu brațele încrucișate. Ea, care a creat și a pus în practică atâtea scenarii, de ce nu și-ar continua activitatea? ... Câte dosare au fost arse? Câte fabulate? Sustrase? Câte manipulate? Nici unul? Câte? Care? În mâna cui au fost dosarele? ...

Desigur, legea este lege. Dacă Turcanu nu poate fi iertat pentru fărâdelegile sale, dar aceia care au făcut din Turcanu o fiară și au manipulat-o ca atare nu trebuie să li se aplice aceeași lege? ... Se spune că nu și-au făcut decât patriotica datorie. Ce datorie? Dacă un tânăr "nesăbuit" exclamă: "Basarabia este pământ românesc" nu mai vedea lumina zilei. Dacă altul a fost "stors" până a spus și laptele pe care l-a supt de la mă-sa și n-a murit din bătaie este arătat cu degetul ca "turnător"; dar cine l-a stors n-are nici o vină? Cine este interesat să se producă această răsturnare a valorilor? Răspund: oculta comunistă are interesul să facă din victime personaje odioase și din călăi ... eroi.

De aceea avem dreptul și datoria de a milita pentru adevăr și pentru promovarea valorilor morale, pentru însănătoșirea climatului politic.

Trebuie ferite generațiile viitoare de flagelul perfidiei, al minciunii și lașității, trebuie cultivate virtuțile creștine și spiritul cetățenesc de înfruntare a răului.

Victor ENE - fost deținut politic

(continuare din pag. 2)

INFORMARE

• Reprezentantul Filialei Teleorman, domnul Constantin Aurel Dragodan, a spus că poate fi și Congres și Conferință Națională. Ceea ce îl neliniștește și îl doare, însă, este cum de *Gazeta de Vest* găsește de cuviință să califice Partidul "Pentru Patrie" drept un partid cu influență „nullă”.

• Reprezentantul Filialei Vrancea, dl. Corneliu Marcu, după ce a arătat, pe scurt, cât de greșit este perceput cazul Dumitrescu Constantin de la AFDPR de către unii țărani din Vrancea, a propus să se întrerupă această ședință a Partidului "Pentru Patrie" pentru ca delegații din Provincie să se poată deplasa în timp util la sediul AFDPR, din Mântuleasa 10, unde are loc întâlnirea Consiliului Director AFDPR convocată de Filiala București și unde trebuie susținută oportunitatea unui Congres Extraordinar AFDPR la București și aceasta în timpul cel mai scurt îngăduit de Statutul Asociației.

Adunarea a aprobat această propunere.

Închiderea ședinței s-a făcut cu o rugăciune.

(II) • În ziua de 01.11.97 a avut loc la București penultima întrunire a Consiliului Director al Partidului "Pentru patrie" din acest an.

• Ședința a fost condusă de dl. Constantin Iorgulescu, membru al Consiliului Politic.

• După rugăciune s-a ținut un moment de reculegere în memoria luptărilor din *Rezistența Națională Anticomunistă* decedați în ultima lună pe întreg cuprinsul țării.

• A urmat apoi o *informare* a celor prezenți în legătură cu:

- probleme interne de partid;
- probleme de politică națională;
- probleme de politică externă;
- evenimente deosebite.

• La principalele aspecte și preocupări din interiorul partidului s-a referit președintele formațiunii.

• Problema unității frământă în mod deosebit conștiințele celor angajați în efortul, de continuare, prin partid, a activității politice duse pentru apărarea interesului național. Congresul Partidului "Pentru Patrie" (în curs de organizare) ar putea fi un prilej de realizare a acestei unități dacă la el vor participa toți cei ce au militat și suferit pentru aceeași cauză, aflați atât în țară cât și peste hotare. Dacă toți aceștia vor fi invitați la Congres și li se va acorda drept deliberativ, iar după adoptarea hotărârilor vor accepta să se supună acestor hotărâri, unitatea este practic realizată. Refuzul de a participa la congres, ca și nesupunerea la cele hotărâte, va exclude automat pe cel în cauză din comunitatea disciplinată și

conștientă de misiunea istorică ce-i revine.

• Schimbarea numelui partidului este o altă problemă care preocupă pe cei deja angajați să continue lupta. Revenirea la denumirea "Totul Pentru Tară", așa cum se află menționat dealtfel în prima cerere de înscriere a partidului la Tribunal se poate face numai printr-o hotărâre luată la Congres, urmând ca tot Tribunalul să se pronunțe asupra acesteia. În caz de neacceptare a titlaturii cerute se poate merge la instanțe superioare și chiar la Tribunalul Internațional.

• Declarația identității este solicitată cu insistență de unii membri ai Partidului "Pentru Patrie". Nu este nici un secret, mai mult, cu mândrie, afirmăm public, că acest partid încearcă să pună în practică doctrina legionară în interesul societății românești actuale. Pentru viitor acest partid ar dori să devină chiar expresia politică a *Mișcării Legionare*, dar aceasta numai dacă el se va face vrednic de o recunoaștere unanimă din partea elitei românești, a elitei luptătoare.

• Problema Senatului Partidului "Pentru Patrie". De la primul Congres (1995) s-a luat hotărârea înființării acestui for, avându-l în frunte ca Președinte de Onoare pe dl. NISTOR CHIOREANU, vechi și devotat luptător pentru cauza națională. În această direcție a fost elaborat, discutat, completat și aprobat, în Consiliul Director, Regulamentul de funcționare a Senatului Partidului "Pentru Patrie", dar nu s-a putut încă realiza, în unitate perfectă, colegiul celor ce de drept merită să facă parte din acest organism. În prezent mandatul de organizare îl are dl. Emanoil PARASCHIVAS.

• "Comitetul celor 1000", format din cadre de profesioniști, grupați pe specialități, a început să prindă viață în interiorul partidului. Inițiativa aparține d-lui Septimiu Râmboiu, care se ocupă și cu coordonarea activității. În acest sens se fac următoarele precizări:

- pot participa și activa în "Comitetul celor 1000", pe lângă membri de partid și prieteni simpatizanti, care nu au statut de membru, dar care sunt cotați ca buni profesioniști și oameni de bună credință;
- cei care nu au rețineri pot întocmi și preda d-lui Septimiu Râmboiu un "curriculum vitae" din care să reiasă clar domeniul de specialitate în care își pot aduce contribuția; ceilalți vor comunica doar verbal aceste date;
- după ce se va cunoaște potențialul voluntarilor angajați în această acțiune, precum și sursele de informare, la care aceștia au acces, se va face cunoscută lista comisiilor ce își pot începe activitatea, comisii de la care se așteaptă analize și soluții competente la problemele actuale ale societății românești.

• Congresul Partidului "Pentru Patrie", așteptat cu interes de mulți membri, nu poate avea loc decât după ținerea Adunărilor Generale din Filiale, adunări care să desemneze noile organe

de conducere, delegații și să facă cunoscute obiecțiile la Statut și Program. Până în prezent s-au primit din teritoriu unele date, dar incomplete. Secretariatul General va multiplica și transmite la filiale modele de procese verbale pentru Adunările Generale ce preced Congresul.

• Problema tineretului se cere și ea abordată și rezolvată în sensul împropiării și revigorării activității pe toate planurile.

• Componența conducerii organismelor interioare ale partidului poate cunoaște pe viitor trei variante:

1. Să fie exercitată, în continuare, conducerea de către cadrele vechi, verificate și cu experiență în lupta anticomunistă;
2. Să fie transmisă integral tineretului, asumându-ne riscul unor greșeli inerente, izvorâte din necunoașterea realităților din jur, dar și a psihologiei luptătorilor angajați;
3. Să rămână două elemente în vârstă care să constituie "creierul" acțiunilor, iar ele să fie înconjurare și ajutate de tineri. Se pare că varianta a treia corespunde cel mai bine momentului actual.

• Problemele mai importante, de politică națională, din ultima lună, au fost prezentate de dl. Septimiu RÂMBOIU.

• S-a arătat că, partidele politice, ce și-au pierdut credibilitatea, încearcă acum să formeze grupări alternative. Continuă practic jocul de-a puterea și opoziția, plângându-se unii de alții. Nu putem fi adepții unui asemenea joc.

• Pe de altă parte asistăm la un abuz al Ordonanțelor Guvernamentale și al Ordonanțelor de Urgență. Partidul "Pentru Patrie" nu poate fi de acord cu acest abuz.

• Opoziția actuală încearcă un sistem de coagulare. E bine să fim rezervați față de asemenea acțiuni.

• Se impune un răspuns la întrebarea: suntem pregătiți în eventualitatea, în care, în primăvară, vor fi alegeri anticipate? Trebuie să recunoaștem că nu suntem încă suficient de cunoscuți. La nivelul organizațiilor județene ar trebui să se știe cum este privit partidul și să se întreprindă acțiuni de afirmare. Politica presupune un sistem de organizare și analiză.

• În legătură cu privatizarea, sigur că ea trebuie făcută, dar nu așa cum a început, deoarece ea apare acum ca un jaf al avuției naționale.

• Dl. Septimiu RÂMBOIU a mai informat în legătură cu întâlnirea, cu o zi în urmă, de la Cluj, cu delegații Președenției. Cele trei probleme ridicate de domnia sa acestor delegați au fost:

- ce face Președenția pentru stoparea și redresarea declinului demografic;
- în activitatea de privatizare este util să știm cine este proprietarul avuției naționale și care sunt atribuțiile proprietarului;

Președenția, prin rolul de a promulga legi, are și răspundere dacă nu prevede efectele negative ce se produc în

timp și în special când acestea sunt ireversibile și, de aceea, se pune întrebarea: primul economic poate fi acceptat ca singurul criteriu de decizie?

• După ce a prezentat și ultimele manifestări ale sindicatelor, pe problemele sociale agitate de acestea, dl. Septimiu RÂMBOIU a încheiat, amintind celor prezenți, că reprezentând un partid politic se impune, ca, pornind de la doctrina pe care o avem, să studiem problemele actuale cu mintea limpede, nu numai cu sufletul.

• Referiri la politica externă a României, din ultima perioadă, au fost făcute de dl. Cornel SULIMAN.

• Se constată că activitatea din acest sector a fost sub nivelul așteptărilor. Serviciile Ministerului de Externe sunt și în prezent înțesate cu ofițeri acoperiți. Se impune schimbarea personalului de la Ambasadă și Consulate. Spioni și mai ales salariați corupți fac ca neregulile, în acest compartiment, să se țină lanț. Actualul ministru, de Externe, dl. Adrian Severin, se pare că este cel mai slab din cei ce au urmat Revoluției din 1989. Apare clar că necazurile, din ultima vreme au fost determinate, în mare parte, de incapacitatea serviciilor Ministerului de Externe.

• Desigur, susținem intrarea în UE și NATO dar nu oricum. Înainte de a aduce investitori străini se impune o lege pentru protejarea muncitorului român.

• Cu privire la evenimentele deosebite, din ultima lună, dl. Constantin IORGULESCU s-a referit la situația din AFDPR.

• La Adunarea de la Brașov, convocată la Dumitrescu Constantin au luat parte 250-300 persoane (cazați 320) dintre care mulți nu au fost membri ai Asociației ci invitați. La Congresul de la București au participat 423 de membri. Se poate constata deja o diferență evidentă.

• Rămâne acum ca Justiția să se pronunțe. Dar, indiferent de hotărârea Justiției, se întrevăd două măsuri ce pot fi adoptate imediat de filiale:

1. Să nu mai trimită cotă de cotizație pentru organizația pe țară;
2. Să se înceapă pregătirea dosarelor pentru ca fiecare filială să obțină personalitate juridică.

• La următorul punct, de pe ordinea de zi, s-au aflat problemele legate de organizare. Secretarul General al Partidului "Pentru Patrie", dl. Corneliu SULIMAN a solicitat raportul filialelor prezente:

1. Situația cotizațiilor;
2. Dacă au fost predate listele pentru confirmarea membrilor permanenți;
3. Procesele Verbale ale Adunărilor Generale;
4. Situația difuzării Curierului Informativ.

(continuare în pag. 7)

ANASTASIA POPESCU (1911-1995)-Mama SICA

•Venerabilă figură de luptătoare în slujba neamului și a ortodoxiei.

S-a născut într-o comună din județul Dâmbovița. Descinde dintr-o familie profund credincioasă și iubitoare de neam. Nepoată a lui Tudor Popescu, conducător al tineretului universitar din Cernăuți, fruntaș al generației de la 1922.

Urmează cursul Ursulinelor din Sibiu, unde credința în Dumnezeu, curățenia sufletească, cinstea, dragostea pentru aproape erau cultivate cu deosebită grijă și seriozitate didactică.

Educată astfel, după absolvirea cursurilor secundare, Sica Popescu era deja o individualitate bine conturată. Se înscrie la Facultatea de Teologie. A fost prima studentă a facultății. Dragostea și admirația pentru unchiul său, Tudose Popescu, răpus de o boală, provocată de suferințele îndurate în închisoare, au fost determinante pentru aderarea ei la idealurile generației de la 1922 și apropierea de grupul "văcăreștenilor", condus de Corneliu Zelea Codreanu, conducătorul Mișcării Legionare.

Era epoca în care Corneliu Zelea Codreanu mutase centrul de activitate la București, unde fusese primit cu mare entuziasm, de o bună parte a tineretului universitar, fascinat de apariția lui charismatică.

Alături de Nicoleta Niculescu, Sica Popescu devine o asiduă propovăduitoare a crezului și idealurilor legionare, în special printre studenți.

PERSONALITĂȚI
LEGIONARE

După obținerea licenței în teologie, este repartizată la Bazargic, în Cadrilater, profesoară de religie, unde cunoscându-i pe Iancu Caranica, Sterie Ciometi, Doru Belimace și Constantin Papanace, intră în lumea aromânilor din Cadrilater care a tratat-o cu multă camaraderie.

În vacanțele de vară a participat la taberele de muncă de la Rarău, Arnota și Carmen Silva.

În anii 1933-1934, după dizolvarea Gărzii de Fier, de către Guvernul Duca și instituirea prigoanei împotriva legionarilor, Sica Popescu, împreună cu Tanți Stănciulea și Elena Bagdad, au fost "cele trei furnici", cum le-a numit generalul Zizi Catacuzino, care au asigurat legătura cu Căpitanul. Pentru marea lor putere de sacrificiu, Corneliu Zelea Codreanu (atât pe Nicoleta Niculescu cât și pe Sica Popescu) le-a înaintat la gradul de Comandant Legionar.

În prigoana din 1938-1939, instituită de Carol al II-lea, a fost internată în lagărul de la mănăstirea Suzana.

În anii 1942-1943 a predat, ca profesoară, la Liceul Monahal pentru călugărițe de la mănăstirea Bistrița.

După instaurarea regimului comunist este dată afară din învățământ, studiul religiei în școală fiind interzis.

Din 1990, după Revoluția din Decembrie, la vârsta de 79 de ani se avântă în propovăduirea dragostei pentru Hristos. A organizat cursuri pentru catehizarea copiilor, cu peste 300 de participanți. Pentru marea dragoste cu care au fost tratați, copii au numit-o "MAMA SICA", apelativ care va rămâne consacrat.

A conferențiat în repetate rânduri la București, Cluj, Sibiu și Brașov. A participat la emisiunile Televiziunii pe teme religioase și în comisiile pentru redactarea programei analitice privind predarea religiei în școli. Experiența ei didactică a fost folosită la redactarea manualului "Cum să-i învățăm pe copii religie".

Pentru toate meritele ei, i-a fost acordată medalia "Crucea Patriarhală".

Mama Sica s-a străduit să țină trează flacăra naționalismului și a Ortodoxiei, așa cum au făcut generații întregi de dascăli anonimi, pe osemintele cărora se așează temelile ființei noastre naționale. Mama Sica a ars ca o candelă pe altarul neamului nostru (M.R.).

(urmare din pag. 6)

•Odată cu prezentarea raportului, unii delegați au mai scos în evidență și idei sau aspecte locale. Dintre acestea au reținut atenția următoarele:

•Pentru realizarea unității la viitorul congres, va trebui, din timp, obținut acceptul, de principiu, al celor din străinătate și din țară, care, deși împărtășesc aceleași idealuri, nu sunt în clipa de față alături de noi (Milău-Brăila).

•Monumentul de la Moreni, Dâmbovița, ce urmează să fie ridicat în memoria celor decedați în închisorile politice întâmpină piedici chiar din partea unor membri AFDPR (Ioan Mitrea-Târgoviște).

•În fața evenimentelor majore Conducerea Centrală a Partidului "Pentru Patrie" ar trebui să facă cunoscută poziția sa oficială (dl. Ciocan - Piatra Neamț).

•Timișoara a bătut recordul în difuzarea *Curierului Informativ*, 130 exemplare distribuite luna trecută (Simion Giugeca-Timișoara).

•Congresul e bine să fie unul lărgit și pentru aceasta să se ia legătura din timp cu toți cei ce manifestă interes pentru unitatea de luptă. În viața politică trebuie să venim cu ideile noastre proprii afirmându-ne astfel ca partid demn de luat în seamă (Nicolae Purcărea-Brașov).

•Având în vedere că unii tineri veniți, de curând, în partid, sunt salariați, este necesară o oarecare prudență în manifestare (P. Velescu-Bacău).

•Important nu e numele, ci ceea ce facem. Putem lucra chiar și în alte organizații lăsând să se înțeleagă cine suntem (Ioan Gavrilă-Ogoranu-Alba).

După terminarea raportului au fost adoptate două hotărâri:

1. Viitoarea întrunire a Consiliului Director să aibă loc pe data de 29.11.1997 ora 10, tot la București, urmând ca, în luna decembrie, fiind sărbătorile, să nu se mai convoace acest organism;

2. Se lasă libertate Filialelor de a decide participarea la comemorările ce vor avea loc pe 1 decembrie și 21-22 decembrie, când pot depune coroane, în numele partidului, la monumentele ridicate în memoria celor ce s-au jertfit pe altarul Patriei.

•Ședința s-a încheiat cu rugăciune.

O, Doamne

O, Doamne, greu e
Păcătos să fii...

Isuse, veninul cum geme
În sângele boabelor din bălării.

O, Doamne, păcatul atârnă...

-Ghiulea de picioare

Pe sufletul amar se întoarță,

Bivolită târătoare.

Iunie 1997

George URSA

SFÂNTUL NESTOR

Unul dintre cei mai îndrăgiți martiri ai creștinătății este SFÂNTUL NESTOR. Cu toate acestea s-a scris așa de puțin despre el și, respectiv, despre jertfa sa, încât superba lui dăruire se difuzează - din necunoaștere - aproape jignitor de confuz. Îngenuncherea temerarului tânăr la picioarele Sfântului Dumitru, pentru a-i cere binecuvântarea, așa cum este prezentată de majoritatea teologilor, nu numai că-i știrbește măreția umilinței creștine temătoare de păcat, dar îl plasează într-o postură de neputincios, care-l ispitește pe Dumnezeu să-i fie părtaș la uciderea dușmanului.

Tabloul prezentat de acei biografi, care lasă toată lumina pe netăgăduita aureolă a Sfântului Dimitrie, uită că Marele purtător de Mir, în acel moment, deși el dă binecuvântarea, nu este subiectul, ci tânărul îngenunchat la picioarele sale. Evident, că raportul valoric dintre Sfântul Dimitrie și răvăritorul Nestor era, de departe, în favoarea Marelui întemnițat, dar atunci, cel ce se ruga stăpânului să-l ajute să se jertfească, intrase pe poteca sfântă a martirajului.

Aci este punctul nodal ce trebuie elucidat.

Unii cercetători spun că eroiul, de care ne ocupăm, a cerut ca Sfântul Dimitrie să-i dea bărbăția și puterea necesară pentru a-l răpune pe uriașul Lie.

Socotim că această interpretare nu-l cuprinde pe bravul creștin nici pe departe. Este o descalificare ce nu ar accepta-o nici un bărbat, fie chiar necreștin. Astfel, i se știrbesc tânărului Nestor toate virtuțile creștine, inclusiv umilința.

Pentru a descifra adevărul este necesară analiza evenimentelor care au dus la înclăștrarea celor două lumi: romanii păgâni și creștinii.

Împăratul roman Maxențiu, înnebunit că nu-l poate convinge pe Sf. Dimitrie să se lepede de creștinism, a hotărât să ucidă toată creștinătatea din imperiul său. Pentru atingerea acestui scop a pus la cale un plan diabolic. Singurul drum care ducea la piața din acea localitate trecea pe lângă o prăpastie mare. În fața ei împăratul a cerut să se așeze bustul unui zeu, străjuit de luptătorul său preferat, uriașul Lie, care primise ordin împărătesc de a uide pe toți suspecții de a fi creștini. Desigur că marea majoritate a locuitorilor aceluia oraș era nevoită să ajungă la piață și, volens-nolens, zeul nu putea fi ocolit. Cine nu i se închina era, fără îndoială, creștin și, ca atare, Lie îl arunca în prăpastie.

În felul acesta au fost uciși mulți creștini, fără ca nimeni să-i poată scăpa.

Aici începe bifurcarea părerilor referitoare la scopul binecuvântării cerute de Nestor, Marelui purtător de Mir.

Toți cercetătorii au căzut de acord că lupta între criminalul păgân și acela care va cuteza să-l înfrunte, se va da pe viață și pe moarte. Tot la unison au fost și certitudinile că oponentul lui Lie trebuia să fie un temerar.

Oare doar atât trebuie să posedez apărătorul creștinismului, în acest caz, curaj? Cei mai mulți teologi au spus da! Lui Nestor îi era suficient curajul de a-l înfrunta pe Lie, deoarece forța și îndemânarea le va căpăta de la Dumnezeu prin Sfântul Dumitru.

Deși o descriere a însușirilor tânărului Nestor ne lipsește, afirmația de mai sus nu oglindește un creștin lucid. Dar reconstituind, pas cu pas, scena și eroiul principal, o imagine a adevărului nu se poate să nu apară.

Se spune că luptătorul lui Hristos a cerut Sfântului Dumitru bărbăție și putere spre a-l răpune pe păgân.

Ce înseamnă "a-l răpune"? Răspunsul nu lasă loc pentru echivoc. Tânărul Nestor, spun unii teologi, a cerut ajutorul lui Dumnezeu, prin rugăciunea Sfântului Dimitrie, ca să OMOARE. Au, un creștin gata de suprema jertfă, își poate lepăda fireasca pudoare, cerându-i Domnului părtășia la o crimă? Greu de crezut. Totuși, viitorul Mare Mucenic, i-a implorat Sfântului purtător de Mir binecuvântarea în vederea luptei cu Lie.

Dacă vom înțelege strămtorarea bravului MIRE pentru Hristos, înainte de a se măsura cu voinicul păgân, intrăm în miezul problemei care obligă, cel puțin să presupunem că:

1. Nici un om nu are siguranța că Dumnezeu îi va îndeplini ruga. Exemplul cel mai evident este răspunsul lui Isus dat fiilor lui Zevedei: "Nu știți ce cereți".

2. În lupta cu uriașul ucigaș, alternativa nu avea loc. Lie trebuia să moară. Cel care se angaja să răpună capcana lui Maxențiu era convins că are pricepere și forță suficientă spre a-și da deadura adversarul. Dacă el nu ar fi posedat aceste calități, toate gândurile sale de bărbăție generoasă și-ar fi pierdut întreaga măreție.

3. Bravul tânăr mai știa că nimicindu-l pe Lie își va atrage ura împăratului și acesta-l va da morții. Dar această perspectivă nu-l mai interesa, din clipa când se hotărâse să ajungă sluga lui Hristos; însă, acest răvnit rang, stătea pe mucle de cuțit. Cumintele copil nu se putea distra cu LEGEA. Cu atât mai puțin nu o putea călca. Și, totuși, trebuia să ucidă!

Deci, ce-l înspăimânta pe neînfricatul creștin? Evident, călcarea LEGII și respectiv pierderea mântuirii. Singura scăpare din această amară dilemă era obținerea dezlegării dată de Sfântul Dimitrie, deoarece el posedea promisiunea Mântuitorului: "Fot ce veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat și în cer".

După cum se vede, superbul tânăr nu a cerut nici putere, nici bărbăție și nici pricepere. Cu aceasta a fost înzestrat de Tatăl ceresc. Nestor era sigur că-l va răpune pe Lie. Deși nu avem nici o inserare despre isprăvile sale, ca despre David înainte de uciderea lui Goliat, asemănarea celor doi bravi este greu de tăgăduit.

Eroiul, de care ne ocupăm acum, a cerut, și i s-a dat, asigurarea că nu i se va închide poarta mântuirii, dacă-l va omorî pe slujbașul Satanei.

Emanoil PARASCHIVAS

SEMNALE EDITORIALE

Rubrica din acest număr se vrea a fi ecoul unor singure apariții. Și anume apariția de excepție a plăchetei de versuri "Dincolo de zid" semnată de dl. Simion Giurgeca și apă-rută în îngrijirea Editurii Elisavaroș.

Dl. Simion Giurgeca, membru marcant al partidului nostru (președinte al Org. Jud. Timiș), este departe de a fi tânărul poet debutant. El aparține, de acum, vârstei a treia. El și-a făcut debutul în temnițele gulagului comunist. Această plăchetă, de versuri, autorul o dedică fraților săi de suferință, celor rămași să-și doarmă somnul de veci în fostele locuri de detenție. Ei au fost (foștii-lui colegi) "manuscrise vii". Da. A-ți citit bine: Ei au fost folosiți drept "manuscrise vii", deoarece toți poezii, aflați, timp de 50 de ani, după gratiile comuniste, nu s-au putut bucura de faptul de a fi în posesia unei bucățele de hârtie sau a unei ciosvârte de creion. Această posesie fiind catalogată ca făcând parte din "crima de uneltire contra ordinii sociale" și era pedepsită cu 7-21 zile de izolare sau carceră, cu 100 gr. pâine și o cană cu apă caldă, odată la două zile.

Și atunci poezii de după gratii (din rândul cărora a făcut parte și Simion Giurgeca) apelau la "manuscrise vii" și își "scriau", astfel, versurile în mințile fraților de suferință, care le transmiteau, mai departe, pe cale orală, în toate locurile de detenție unde erau duși. Așa s-au putut păstra operele poezilor de după gratii.

În poeziile lui Simion Giurgeca "zburdă" sentimentele de care a fost stăpânit: ură, împăcare, resemnare, deznădejde, speranță sau optimism. Conștient fiind de faptul că nu putem sta în pasivitate și iudeo-comunismul să treacă cu tăvălugul peste noi.

El era (ca de altfel majoritatea deținuților politici) conștient, că, fiecare individ, dispune de un uriaș potențial creator, cu care trebuie să se angajeze (cum ne învață Comandantul în lucrarea sa "Îndreptar de viață pentru români") pe Axa creatoare a lumii care este formată, în ordine ascendentă, din trei ipostaze: Individ, Neam și Dumnezeu. Grație acestora putem deveni oameni adevărați, oameni în accepțiunea reală a cuvântului. De altfel Căpitanul ne-a descoperit aceste trepte de desăvârșire. Prin ele, oamenii simpli, devin forțe omenești, eroi.

Esența vieții este actul creator. Și, fiecare român, în loc să se tânguie, trebuie să se străduiască să devină cineva, dând Țării, Neamului și Lui Dumnezeu tot potențialul creator de care depinde.

Citiți această carte și nu veți regreta.

București, 6 noiembrie 1997

Mișu DUMITRESCU¹

PP

Editor: Partidul "PENTRU PATRIE"

Secretar general de redacție: George URSA

Corector: Mircea RAȚIU

Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie.

Opiniile exprimate în articole aparțin autorilor.

Correspondență: Partidul "PENTRU PATRIE" - CP8-27, București

Tipărit la Tipografia EDITURII "ELISAVAROS"

Str. Luduș 32, sector 1, București; telefon 638.30.16

I.S.S.N.: 1224 - 5852